

nes ikke altid, det er lige begavet at gøre det, for det forudsætter jo, at de pågældende er de mest begavede, og det er jo ikke altid tilfældet, bare fordi man er en god kammerat. Men det andet er jo det mest interessante.

Det vil jeg godt spørge om: Er det noget, som Venstre så vil gøre op med i det tilfælde at ulykken skulle ske om et par årtier, at man skulle komme i regering? Er det noget, Venstre virkelig vil gøre op med, altså det, at man bruger embedsapparatet og embedsværket?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg siger tak til fru Ulla Tørnæs for svaret på min forrige korte bemærkning. Hendes svar var ikke nogen modsigelse af, hvad jeg havde oplyst. Der kom blot den yderligere oplysning, at hr. Anker Jørgensens pressechef forlod embedet, samtidig med at hr. Anker Jørgensen forlod Statsministeriet. Jo! Hr. Anker Jørgensens pressechef forlod embedet, samtidig med at hr. Anker Jørgensen forlod sit embede. Jeg synes, at jeg kunne høre det fra fru Ulla Tørnæs. Hvis hun ikke vidste det, så meddeler jeg hende det her ved som en konkret kendsgerning. Så der var altså ikke noget skred.

Det ville da også være højst mærkværdigt, hvis en socialdemokratisk statsminister ansatte en pressemedarbejder, som var erklæret Venstreman. Det ville da blive alt for svært for de to – og vice versa naturligvis. Det er så naturligt, det er så følgerigtigt, tilsvarende findes i et stort antal lande, også i Sverige og Norge, og det har aldrig vakt ubehagelig opsigt, og det bør det heller ikke gøre.

Det er naturligt, at det foregår på den måde, og jeg takker så i øvrigt for, at svaret bekræftede – og det kunne jo heller ikke være andet, for jeg oplyste også kun dér kendsgerninger – hvad jeg oplyste fru Tørnæs om. Så der er ingen grund til at hidse sig op i debatten i dag, for der er ikke sket noget moralsk skred af nogen som helst art.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Ulla Tørnæs bekræfter, at Venstre gerne vil have nogle retningslinjer, og det er da rart at høre. Men svaret på, hvordan vi skal få de retningslinjer, står uægtelig noget uklart for ikke at sige fuldstændig ubesvaret tilbage.

Der ligger to forslag til vedtagelse, der kan sætte gang i sagen. Vi kan ikke rigtig få halet ud af fru Ulla Tørnæs, om Venstre vil støtte et af de

to forslag eller måske dem begge, eller om Venstre måske har et andet forslag. Det kan jo også være, at Venstre vil gå konkret til værks og måske sige til regeringen sammen med os andre, at det i hvert fald ikke er en god idé, hvis regeringen nu giver sig til at holde folkehøringer om EU efter samme model som de folkehøringer, man tidligere har afholdt.

Jeg går ud fra, at Venstre vil være med til at sige det til regeringen. Jeg ved, at statsministeren påtænker sådan nogle EU-propagandafolkehøringer, og jeg går ud fra, at fru Ulla Tørnæs kan bekræfte, at Venstre ikke ønsker, at regeringen skal gøre det.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Af hensyn til historieskrivningen er jeg nødt til lige at gentage denne her lille episode med den såkaldte første politiske embedsmand. Hvis hr. Arne Melchior ellers havde tid til at lytte, vil jeg lige gentage den her historie med hr. Svend Erik Hovmand.

Sagen er den, at tidligere statsminister hr. Anker Jørgensen oprettede en stilling i Statsministeriet, en pressemedarbejderstilling. Så sker der det, at hr. Anker Jørgensen falder ved det følgende folketingsvalg, og hr. Poul Hartling bliver statsminister. Hr. Poul Hartling ansætter hr. Svend Erik Hovmand til stillingen som pressemedarbejder efter helt gængse spilleregler. Da stillingen allerede var slået op under hr. Anker Jørgensen, søgte hr. Svend Erik Hovmand stillingen og fik den. Jeg tilføjede så også af hensyn til historieskrivningen, at hr. Svend Erik Hovmand forlod Statsministeriet sammen med hr. Poul Hartling, da denne ikke længere var statsminister.

Det er ifølge hr. Svend Erik Hovmand, der er min kilde til denne her lille beretning, hvad der rent faktisk skete tilbage i begyndelsen/midten af 1970'erne.

Så vil jeg blot gentage også over for hr. Aage Frandsen og hr. Keld Albrechtsen, at vi i Venstre sådan set er meget interesseret i at få præciseret retningslinjerne for samspillet mellem centraladministrationen og regeringen. Spørgsmålet er, hvordan det så nøjagtig skal udformes. Der er jo som nævnt allerede fremsat to forslag, men debatten er jo ikke slut med det. Jeg går ud fra, at vi har endnu et par timer, hvor vi skal snakke sammen her i dag, og så kunne det jo være, at vi nåede frem til en tredje vej, som også hr. Thulesen Dahl tidligere efterspurte.